

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

De euoluendis haereticorum libris, & de visione Dionysii diuina de eadem
re, deque canone quem accepit Ecclesiastico. Cap. VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

EUSEBII HISTORIAE

De hæresi Sabellii.

CAP. V.

DEinceps in eadem epistola Dionysius de hæreticis, qui Sabellii ducem habuerunt, eiusque temporibus prodierunt in lucem, mentionem facit hoc pacto. Quoniam de erroris dogmate, Ptolemaidis Pentapolis iam suborto, quod plane impium est, quod detestabilem de Deo omnipotente patre domini nostri Iesu Christi blasphemiam continet, quod multum falsæ doctrinæ de unigenito filio eius, primogenito omnis creaturæ, verbo incarnato, complectitur, quod cæcæ de spiritu sancto ignorantia comprehendit, ex utrisque partibus cum literæ me certiorē facturæ, tum fratres, mecum de eâ re comunicaturi, ad me veniebant, quasdam epistolas, ut poteram, diuina largiente gratia, quò accuratius obscuras erroris latebras aperirem, conscripsi: quarum exemplaria descripta ad te misi.

De euoluendis hæreticorum libris, & de visione Dionysii diuina de eadem re, deque canone quem accepit Ecclesiastico.

CAP. VI.

Idem Dionysius in tertia epistola de baptisate, quæ scribit ad Philemonem præbyterum Romanum, ista tradit. Equidem tametsi hæreticorum libros, & traditiones, perlegebam, & meum ipsius animum ad tempus scelestissimorum opinionibus quodammodo inquinare videbar, hoc tamen ab illis capiebam commode, ut non modo eos interiore animi mei cogitatione condemnarem ac refellerem, sed multo vehementius in posterum detestarer. Ac cum quidam ex numero præbyterorum me vetaret deterreretque; a legendo, ne turpi prauitatis & peruersæ eorum doctrinæ cœno cõtaminarer (meam enim mentem errorum labe pollui asseruit) cumque vera, meo quidem iudicio, diceret, visio quædam cælitus ad me demissa, me confirmauit. & vox ad aures allapsa, manifesto præcepit ad hunc modum: Omnes libros, quos sumis in manus, euolue sedulo. Nam satis habes virium & firmitatis ad quæque; tum conuincenda, tum exploranda: Atque hæc causa erat, cur in initio ad fidem Christi vocatus fueris. visionem utpote rite consentientem voci apostolicæ, sic ad potentiores dicenti (Sitis diligenti-

diligentes animaduersores, & veluti trapezitarum, qui argē-
 tum probant) lubens, equidem approbavi. Deinde pau-
 cis quibusdam de omnibus errorum generibus explicatis,
 adiungit ista. Istum canonem, istudque exemplum à beato
 Papa nostro Heracla cepi. Ille enim eos, qui ab ecclesia
 abscississent (imo vero non ita abscississent, quin ob cor-
 poris presentiam congregationis fidelium viderentur
 esse participes) eos, inquam, cum essent accusati, quod con-
 suetudine cuiusdam eorum, qui alienam & diuersam à fide
 doctrinam tuebantur, multum usi fuissent, ecclesia eie-
 cit: & quamuis verè & ex animo ab erroribus se auerte-
 rent, & in ecclesiam admitti denuò magnopere flagita-
 rent, non usque eo admisit, quoad omnia, quæ à verita-
 tis aduersariis audiuisent, palam apud omnes essent elo-
 cuti. Atque tum in ecclesiam & conuentum recepit, non
 aliud baptismum in illis omnino desiderans: quippe antea
 fuerant ab illo spiritum sanctum affecti. Rursus, ista
 quæstione copiose admodum exagitata, addit hæc. hoc
 tamen didici, quod non episcopi in Affrica solùm istam
 consuetudinem de hæreticis rebaptizandis iam inuexo-
 runt, verum etiam longo tempore antè, episcoporum me-
 moria, qui antegressi sunt, in ecclesiis maxima hominum
 frequentia celebratis, & synodis fratrum tum Iconii, tum Sy-
 nadis, tum aliis multis in locis conuocatis, istud decretum
 fuit: quorum iudicia & sententias condènare irritaque
 facere non audeo, sicque illos in odiùm & inuidiam conuicere.
 Terminos ut est apud Salomonem ac fines proximi tui
 non commutabis, quos patres tui præstituerunt.

PROV. 22.

De heresi Nouati.

CAP. VII.

Quarta eius epistola de baptismo ad Dionysium Ro-
 mæ tum quidam presbyterii munere donatum, non mul-
 to post tamen, episcopum illius ecclesie factum, per-
 scripta est. Ex qua quam præclarum testimonium ille
 ipse Dionysius Romanus propter incredibilem dicendi
 vim, & virtutem admirabilem, à Dionysio Alexandrino
 consecutus fuerit, satis constare poterit. Post alia
 quædam

quædam